Dijous 18 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-23): En aquells dies, Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Felip, i preguntava als seus deixebles: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes». Ell els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li respongué: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu». Llavors Jesús li va dir: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel! I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar. Et donaré les claus del Regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel». Després va manar als seus deixebles que no diguessin a ningú que ell era el Messies.

Des d'aleshores Jesús començà a explicar als deixebles que calia que anés a Jerusalem i que patís molt de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Llavors Pere, prenent-lo a part, es posà a renyar-lo dient: «Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà». Però Jesús es girà i digué a Pere: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes».

«No veus les coses com Déu, sinó com els homes»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús proclama afortunat Pere per la seva encertada declaració de fe: «Simó Pere li respongué: 'Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu'. Llavors Jesús li va dir: '¡Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel!'» (Mt 16,16-17). En aquesta felicitació Jesús promet a Pere el primat en la seva Església; però poc després li fa una reconvenció per manifestar una idea massa humana i equivocada del Messies: «Llavors Pere, prenent-lo a part, es posà a renyar-lo dient: '¡Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà!'. Però Jesús es girà i digué a Pere: '¡Vés-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes'» (Mt 16,22-23).

Hem d'agrair als evangelistes que ens presentin els primers deixebles de Jesús tal com eren: no uns personatges idealitzats, sinó gent de carn i ossos, com nosaltres, amb llurs virtuts i defectes; això ens els fa propers i ens ajuda a veure que el perfeccionament en la vida cristiana és un camí que tots hem de fer i que ningú no neix ensenyat.

Com que ja sabem de quina manera va anar la història, acceptem que Jesucrist hagi estat el Messies sofrent profetitzat per Isaïes i hagi donat la seva vida a la creu. El que ens costa més d'acceptar és que nosaltres haguem de continuar fent present la seva obra a través del mateix camí d'entrega, renúncia i sacrifici. Imbuïts com estem en una societat que propugna l'èxit ràpid, aprendre sense esforç i de manera divertida, i aconseguir el màxim guany amb el mínim treball, és fàcil que acabem veient les coses més com els homes que com Déu. Un cop rebut l'Esperit Sant, Pere va aprendre per on passava el camí que havia de seguir i va viure en l'esperança. «Les tribulacions del món són plenes de tristor i buides de premi; però les que sofrim per Déu es veuen suavitzades per l'esperança d'un premi etern» (Sant Efrem).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ningú no pot tenir Déu per Pare si no té l'Església per Mare» (Sant Cebrià)

- «Fe i seguiment del Crist estan estretament relacionats. I, ja que suposa seguir el Mestre, la fe ha de consolidar-se i créixer. Pere i els altres apòstols van avançar per aquest camí, fins que la trobada amb el Senyor ressuscitat els va obrir els ulls a una fe plena» (Benet XVI)

- «Madurats amb la gràcia de l'Esperit Sant i atrets pel Pare, creiem i confessem de Jesucrist: 'Vós sou el Crist, el Fill del Déu vivent' (Mt 16,16). Sobre la roca d'aquesta fe, confessada per sant Pere, el Crist va edificar la seva Església (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 424)